

Kurt Hellströms anförande vid bolagsstämman den 8 april 2003

Bästa stämmodeltagare, mina damer och herrar.

Det här är fjärde, och sista gången, jag som VD ska berätta om Ericssons verksamhet på en ordinarie bolagsstämma. De senaste gångerna har jag tvingats berätta om vikande efterfrågan, en osäker marknad och kostnadsneddragningar.

De här åren har varit de svåraste i Ericssons 127-åriga historia och en prövningarnas tid för mig och alla andra Ericssonanställda. Jag har emellertid aldrig under de här åren tvivlat på vare sig sundheten eller den långsiktiga tillväxten i telekombranschen. Kommunikation är nämligen ett grundläggande mänskligt behov. Människor vill kunna dela med sig av upplevelser och erfarenheter. Och det är vad telekombranschen ytterst handlar om.

Låt oss nu se vad vi gjorde under förra året.

- Förlusten uppgick till hisnande 23 miljarder kronor, att jämföra med 30 miljarder året före.
- Våra åtgärder för att minska kostnaderna börjar dock synas i resultaträkningen och målet är att någon gång under 2003 åter visa vinst.
- Tack vare ett skickligt internt arbete med våra kundfordringar och lager, så lyckades vi vända kassaflödet till positivt under sista kvartalet.
- Och vi har lyckats göra det här samtidigt som vi har behållit vår världsledande position på den viktiga GSM/WCDMA-marknaden. Vi har en marknadsandel på cirka 40 procent.
- Sist, men inte minst, så genomförde vi förra året Sveriges hittills största nyemission. Tack vare ert starka stöd så fick vi in cirka 29 miljarder kronor.

Jag vill tacka er alla för att ni visade oss detta förtroende. Före nyemissionen hade vi en soliditet på 29 procent. Efter den framgångsrika nyemissionen är vår soliditet 37 procent. Vi har därmed den finansiella styrka vi behöver på den här marknaden. Vi fick också 137 000 nya aktieägare i anslutning till nyemissionen. Det visar på en stark tilltro till Ericsson och telekombranschen.

När vi i början av 2001 såg den starka nedgången på marknaden och insåg att vi befann oss i ett synnerligen akut finansiellt läge, så möttes vi med skepsis. Både vad beträffar den mörka bild av efterfrågan som vi målade upp, och de kraftfulla besparingar som vi initierade. Men nu, två år senare, kan vi konstatera att Ericsson sannolikt inte skulle ha funnits som ett självständigt bolag -- om vi inte slagit på alla larmklockor och omedelbart påbörjat neddragningarna.

Som mest hade vi 107 000 anställda den sista mars 2001. Som vi tidigare nämnt, är vår avsikt att sänka omkostnaderna med totalt 50 miljarder, ner till 38 miljarder i slutet av det här året. Vi kommer då att vara färre än 60 000 anställda i bolaget. I slutet av förra året hade vi drygt 64 000 anställda och vi hade minskat omkostnaderna med totalt 37 miljarder kronor.

Som ni ser är vi på rätt väg, men arbetet är inte på något sätt slutfört. Detta är en enorm omställning och den är helt unik i svenskt näringsliv. Vi har visat att vi kontrollerar det kontrollerbara. Vi har nu skapat ett Ericsson som är mer lättroligt och som snabbare kan anpassa sig till en föränderlig marknad. Och det har bara varit möjligt tack vare lojala och insiktsfulla anställda.

Jag har mött många anställda som blivit uppsagda och som är ledsna över att inte få vara kvar, eftersom de tror så starkt på branschen och företaget. Men de har förståelse för neddragningarna och respekt för besluten, och jag är mycket glad över att vi i Sverige kunnat erbjuda de som sägs upp kompensation och stöd utöver vad lag och avtal kräver. De neddragningar som rönt störst uppmärksamhet utanför bolaget är nog de som vi gjorde under förra året i vår utvecklingsorganisation.

Låt mig först och främst slå fast att vi inte dragit ner annat än marginellt inom forskningen, som ju är bolagets hjärta. Det är där vi tar fram de tekniker och lösningar som Ericsson ska leva på i framtiden. Det finns de, främst inom media och finansmarknad, som kritiserar det så kallade ingenjörföretaget Ericsson och våra satsningar på forskning och utveckling. Jag vill här påminna om att det är denna avancerade verksamhet som är nyckeln till vår position på telekommarknaden. Utan forskning och utveckling har vi ingenting där att göra. Vi skulle snabbt förpassas till en andra eller tredje rangens spelare. Jag vill hävda att det är våra ingenjörer som lagt grunden till våra framgångar genom åren och som ger våra skickliga säljare möjlighet att möta kundernas behov.

Vad vi nu har gjort är att vi har effektiviserat vår utvecklingsverksamhet. Det har vi kunnat göra genom att bland annat minska antalet utvecklingscentra. Vi har idag utvecklingscentra i 16 länder runt om i världen. Dessutom behöver vi inte fortsätta utveckla de nu mogna teknikerna som till exempel TDMA och PDC. Inte heller har vi rört den viktiga delen av 3G-utvecklingen. Den tekniken behöver fortfarande mycket av utvecklingsinsatser.

Vi har naturligtvis också dragit ner på många andra områden. Jag vågar säga att det finns ingen ort eller plats där Ericsson finns som inte drabbats av besparingar på något sätt. Hela tiden i arbetet med neddragningarna, har vi gjort noggranna överväganden, för att inte utarma kärnverksamheten.

Vad beror då den svaga marknaden på? Varför blev det så här illa? Ja, det beror inte på den nya 3G-tekniken.

Vi har tekniken och vi har löst tekniska problem som hittills varit en hämsko. I höstas kunde vi till exempel som första leverantör i världen demonstrera så kallad handover mellan GSM och 3G-tekniken WCDMA. Det vill säga att man kan ringa med en och samma telefon i båda nätverken.

Och på den stora telekommässan i Cannes för knappt två månader sedan visade vi så kallad interoperabilitet. Det innebär att man kan ringa med telefoner från olika tillverkare oberoende av vem som levererat själva nätet. Det är en förutsättning för en massmarknad.

Nu är också 3G-telefonerna här. Både genom vårt samriskbolag Sony Ericsson och genom vårt så kallade plattformbolag i Lund, som säljer licenser för 3G-telefoner till andra tillverkare.

Det är inte heller efterfrågan på telekomtjänster som har orsakat den svåra marknaden. Det tillkommer cirka 380 nya abonnemang i minuten. Det innebär att närmare 4 000 nya abonnenter tillkommit under tiden jag pratat.

Svaret på frågan om varför det gick så illa är dels, att vi har gått igenom en korrigerande av IT-bubblan, och dels att vi har en mycket orolig och mycket försiktig finansmarknad.

Finansmarknaden är orolig över operatörernas balansräkningar efter auktionerna på 3G-licenserna och de många förvärv som gjordes till och med år 2000. Operatörernas intäkter och kassaflöde är i allmänhet goda och deras balansräkningar har i vissa fall förbättrats. Den psykologiska oron är dock kvar och hämmar operatörernas investeringsmöjligheter, vilket direkt påverkar oss.

Det här fenomenet är en global företeelse. Det började visserligen i Europa, men har spritt sig till större delen av världen. Även i länder där operatörerna har goda balansräkningar, så smittas de av finansmarknadens försiktighet och operatörerna tvingas minska sina investeringar. Ogrundat eller ej, så är det detta som skapar vår verklighet.

Jag vet inte hur många gånger jag sagt detta under de senaste åren, men nu är det i varje fall sista gången jag säger det i egenskap av VD:

- Vi ser ännu inga som helst tecken på en vändning i marknaden.

Finansmarknadens oro har onekligen slagit hårt mot telekombranschen. Trots detta så får vi dagligen bevis på att våra kunder börjar rulla ut 3G-tekniken.

3G händer nu – om man bara vill se det:

- 112 licenser för UMTS, så kallade 3G-licenser, har delats ut till operatörer. Av dessa planerar hälften att starta kommersiella tjänster i år.
- Över 27 000 3G-basstationer har levererats och av dessa har Ericsson skeppat fler än 10 000.
- Användningen av MMS, det vill säga att skicka bilder med telefonen, ökar starkt.
- Ericsson har över 50 kommersiella MMS-kontrakt i dag.
- Och Vodafone har nu över en miljon användare av sin MMS-tjänst Vodafone Live!.

I Italien har Hutchison startat sitt 3G-nät och Ericsson är leverantör. Där kan man i dag teckna abonnemang och omedelbart få sin 3G-telefon över disk.

Det här är tydliga tecken på att 3G nu rullas ut i allt snabbare takt. Inte bara för att vi får en ökad efterfrågan på möjligheten att föra över bilder och stora mängder data över telefonerna. Utan för att de befintliga näten också börjar närma sig kapacitetstaket för vanlig rösttrafik.

Låt mig nu komma tillbaka till människans behov av att kommunicera. I dag undrar en del människor, varför är det så viktigt att kommunicera med bilder. ”Jag behöver inte skicka bilder med min telefon”, har jag hört några säga till mig.

Kommer ni ihåg hur vi resonerade när TV:n kom? Då ifrågasatte många om det var nödvändigt med rörliga bilder eftersom vi redan hade ljudet i radion och bilderna i tidningarna.

Och vad sade skeptikerna när vi presenterade mobiltelefonerna? Inte kunde väl människor ha behov av att ha en telefon i fickan eller väskan och därmed alltid vara tillgängliga?

Vet ni vad de bedömde marknaden till när Lars Magnus Ericsson startade sin telefontillverkning här i Stockholm i slutet av 1800-talet? Jo, man bedömde den totala efterfrågan i hela Stockholm till några tiotal par telefoner. Så jag är inte förvånad, när jag får höra att vi inte har behov av att skicka bilder med telefonen. Jag är övertygad om att tiden kommer att visa att vi har gjort en korrekt bedömning.

Låt mig ge er några exempel på hur vår nya teknik kan användas.

Här bredvid ser ni ett antal bilder och enklare videoinslag som till exempel en nyhetsuppläsare. De är överförda med 2,5G eller vad vi också kallar GPRS.

När vi ska se rörliga bilder med precision då krävs 3G. Det kan vara allt från att följa pucken i en snabb hockeymatch till att följa en musikvideo med danstrupp i bakgrunden. Med 3G så kan vi föra över rörliga bilder på våra mobiltelefoner.

Vi kan då dela varandras ögonblick momentant. Och inte ett halvår senare när vi kommit ihåg att ta ur filmen ur kameran och lämna den till framkallning. Eller några veckor efter semestern när vi kommit ihåg att posta vykortet.

Det handlar inte bara om att kunna dela upplevelser och erfarenheter i realtid. Det handlar också om viktiga kommunikationslösningar inom till exempel näringslivet och sjukvården.

I Danmark sker nu försök att vårda och övervaka patienter med rubbningar i hjärtrytmen i hemmet. Detta blir möjligt tack vare en GPRS-sändare som skickar patienternas EKG till sjukhuset, som i varje sekund kan följa sin patient. Det förväntas att denna övervakningslösning, vars tekniska utveckling alltså drivs av Ericsson, tas i bruk på Aalborg Sjukhus i slutet på år 2003.

Vår vision är inte att ständigt utveckla mer avancerad teknik. Vi drivs i stället av visionen - att människor ska kunna kommunicera med varandra var som helst och när som helst. Totalt sett finns det i dag 1,1 miljarder mobiltelefonabonnenter i världen. Bara under sista kvartalet 2002 tillkom 51 miljoner abonnenter. Och den takten minskar inte.

Inom tre år räknar vi med att det finns 1,5 miljarder mobiltelefonabonnenter i världen. Det är en bra tillväxttakt. Trots dessa imponerande siffror, så är det faktiskt bara 18 av 100 personer i världen som har mobiltelefonabonnemang. Alltså saknar 82 personer av 100 abonnemang. Det är en enorm potential. Och Ericsson har en vinnande strategi.

Vår strategi har inte förändrats under de senaste kärva åren. Det vore naivt att tro att en strategiförändring skulle förändra villkoren för oss. Proppen har gått ur marknaden och på en turbulent marknad är det viktigare än någonsin att veta färdriktningen och stå fast vid den. Däremot måste vi ha en flexibel organisation och vara snabba på att anpassa oss till omvärldens villkor.

Ericssons strategi är att erbjuda våra kunder helhetslösningar, så kallade end-to-end-lösningar. Vi erbjuder allt från nätverk till tjänster och drift av näten. Vi erbjuder telefoner genom vårt samriskbolag med Sony. Och vi har en av branschens absolut starkaste patentportföljer.

- Vi har världens tio största operatörer bland våra kunder och de svarar tillsammans för cirka 50 procent av världens mobiltelefonabonnenter.
- Vi ska fortsätta att vara teknikledande och ligga i framkanten av forskning och utveckling.
- Vi ska försvara och förstärka våra marknadspositioner. Men utmaningen är att bli lönsam igen och tjäna pengar på vårt tekniska ledarskap.

Mina damer och herrar, detta är mitt sista stämmotal som VD för Ericsson. Jag har varit i bolaget i nästan 19 år och varit VD under de senaste dramatiska och omtumlande åren i bolagets historia. De här 19 åren har på många sätt varit fantastiska. Jag har lärt känna många människor, jag har fått se många delar av världen och lärt känna andra kulturer. Det jag dock sätter högst är att jag fått vara med om att se hur vi gått från fast till mobil telefoni.

Under mina år i Ericsson har jag också fått vara med om att lägga grunden till paradigmskiftet inom telekommunikation. Vi lämnar snart skedet där vi bara kan tala och sända korta textmeddelanden över mobilnäten. Vi går då in i nästa generations mobilkommunikation där vi kan skicka röst, data och rörliga bilder över mobilnäten. Det kommer radikalt att förändra sättet vi använder mobiltelefonin på och det kommer att förändra våra affärer.

Carl-Henric, jag vill önska dig ett varmt lycka till i din nya roll som VD för Ericsson. Jag kommer att vara kvar i bolaget till årsskiftet och hjälpa Carl-Henric när han behöver. Jag kommer aldrig att lämna branschen och Ericsson helt. Jag kommer att fortsätta följa Ericsson och utvecklingen i den här branschen. Telekommunikation är nämligen den mest spännande bransch som finns och Ericsson är ett av världens finaste bolag.

Tack.